

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

การข้ามถิ่นของพระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่ที่เข้ามาในภาคเหนือของประเทศไทย มีปัจจัยในการข้ามพรมแดนของการศึกษาในครั้งนี้พบว่าปัจจัยที่เหมือนกันคือ ปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจ และการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม ของพระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่ที่เข้ามาอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย ตลอดจนนำไปสู่ รูปแบบของอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ของพระภิกษุทั้งสองกลุ่ม ว่ามีลักษณะเหมือนหรือต่างกัน อย่างไรเมื่อเข้ามาอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย

แนวคิดในเรื่องของการข้ามพรมแดน เขตแดนถูกสร้างและกำหนดโดยรัฐ ที่ใช้เพื่อกำหนด ขอบเขตของความเป็นประเทศ และชาติ ที่มีเส้นแบ่งขอบเขตอย่างชัดเจน เขตแดนถูกนำไปใช้ในการ สร้างความหมายของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของความเป็นประชากร หรือเป็นรัฐ แยก พวกเขา พวกเขา และระบุความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในเขตของการกำหนดพรมแดน การสร้าง เขตพรมแดนขึ้นมาอาจจะสร้างความอันหนึ่งอันเดียวกันได้ หรือสร้างความไม่ลงรอยระหว่าง กลุ่มได้ การที่มีเขตแดนทำให้เราเห็นถึงการเคลื่อนไหวของประชากร และวัฒนธรรมว่ามีความ เหมือนความแตกต่างกันอย่างไรของระหว่างพื้นที่ ในการศึกษาเรื่องพระภิกษุข้ามถิ่นศาสนาข้าม แคนนี้ทำให้เราทราบถึงความเหมือนกันในการนับถือพุทธศาสนานิกายเถรวาท ระหว่างความเป็น คนพม่า คนไทใหญ่ และคนไทย แต่ในความเหมือนกันในการนับถือพุทธศาสนาก็มีความแตกต่าง กันในเรื่องของคำสอน การปฏิบัติตัว ของพระภิกษุในแต่ละพื้นที่ การที่พระภิกษุเคลื่อนย้ายจาก พื้นที่หนึ่งสู่อีกพื้นที่เขตแดนอีกรัฐหนึ่ง ทำให้เกิดการปรับตัว และผสมผสานทางวัฒนธรรม ตลอดจนความขัดแย้งของความแตกต่างเมื่อวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเข้ามาปะทะกัน

Arjun Appadurai อาจจะมีมองว่าการเคลื่อนไหว และการเคลื่อนย้ายต่างของประชากรและ ความรู้เป็นผลของกระแสโลกาภิวัตน์ เกิดการเคลื่อนย้ายถ่ายเททางวัฒนธรรมระดับโลก (global cultural flow) เกิดการเคลื่อนย้ายคน ความคิด เทคโนโลยี และวัฒนธรรม ข้ามพรมแดนของรัฐชาติ จากอิทธิพลของความแตกต่างกันของวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งกว่าอีกวัฒนธรรมหนึ่ง หรือเป็นการ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด เทคโนโลยี และวัฒนธรรมระหว่างสองวัฒนธรรม ที่ถูกมองจากความ แตกต่างของความเจริญทางด้านวัตถุระหว่างสองพื้นที่

Castles and Miller ได้กล่าวถึงการย้ายถิ่นระหว่างพรมแดนว่ามีสามขั้นตอนใหญ่ ได้แก่ขั้นเริ่มของการย้ายถิ่น ได้แก่การขั้นตอนในการตัดสินใจในการย้ายถิ่นโดย มองว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นข้ามพรมแดนเกิดจากปัจจัยที่สำคัญได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จากการศึกษาทำให้ทราบว่า การตัดสินใจในการย้ายถิ่นของพระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่ ในปัจจุบันมีความเป็นอิสระของตนเองในการตัดสินใจ แต่มีเหตุผลของการอยู่ที่ประเทศไทยเพราะความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจของประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง ตลอดจนความปลอดภัยในชีวิต และความคาดหวังที่จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม เป็นเหตุผลของการตัดสินใจ ที่ทำให้พระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่ข้ามพรมแดนมาสู่ประเทศไทย ขั้นที่สองคือขั้นตอนระหว่างการย้ายถิ่น ได้แก่กระบวนการในการเดินทางและการอำนวยความสะดวกการเดินทาง และเรื่องของระเบียบกฎหมายของคนเข้าเมือง ในขั้นตอนนี้ความแตกต่างกันของพระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่การที่จะหลบหนีข้ามแดน โดยอาศัยการเป็นพระภิกษุทำให้สามารถข้ามแดนเข้ามาโดยไม่ว่ายากลำบาก ซึ่งการเป็นพระภิกษุสงฆ์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความสะดวกในการเข้ามาสู่ประเทศไทย พระภิกษุพม่าเลือกกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมายในการข้ามแดนถึงแม้จะต้องผ่านกระบวนการต่างๆที่อยู่ยากในการขอหนังสือเดินทางและวีซ่าขออาศัยอยู่ในประเทศไทยชั่วคราว เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาแต่พระภิกษุพม่าก็เลือกการเข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมายเป็นส่วนหลัก ในส่วนของพระภิกษุไทใหญ่นั้นเลือกวิธีหลบหนีเข้าเมืองมาตามด่านชายแดน โดยอาศัยความเป็นพระภิกษุสงฆ์ ความแตกต่างกันของการเข้ามาของทั้งสองกลุ่ม ทำให้การแสดงตัวตนของพระภิกษุทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน พระภิกษุพม่าสามารถแสดงตัวตนได้อย่างชัดเจนในพื้นที่ประเทศไทย ส่วนพระภิกษุไทใหญ่ต้องสร้างความเหมือนกับพระภิกษุไทยในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ของประเทศไทย พระภิกษุไทใหญ่ต้องรับเอาวัฒนธรรมความเป็นพระภิกษุสงฆ์ไทยเข้ามาปรับตัว เช่นการ โกนคิ้ว การเปลี่ยนสีจิวร และการใช้ภาษาไทย ขั้นตอนที่สามในการข้ามพรมแดนคือ การพำนักอาศัยอยู่ในประเทศที่ตนข้ามแดนเข้ามาในที่นี้ได้แก่ประเทศไทย ในกลุ่มของพระภิกษุนั้นเราจะดูการอาศัยอยู่ในวัดเป็นหลักในที่นี้แบ่งเป็นสองกลุ่มคือวัดที่พม่าอาศัยอยู่ กับวัดที่พระไทใหญ่อาศัยอยู่

ด้วยความที่ภาคเหนือของประเทศไทยเคยได้รับอิทธิพลทางพุทธศาสนาจากประเทศพม่า ทำให้มีวัดของพม่าอยู่ในภาคเหนือหลายวัดด้วยกัน พระภิกษุพม่าก็จะเลือกอาศัยอยู่ในวัดพม่าเป็นหลัก โดยอาศัยอยู่ร่วมกัน เช่นเดียวกับพระภิกษุไทใหญ่ที่อาศัยอยู่กับพระไทย และพระไทใหญ่ส่วนใหญ่วัดพม่าในปัจจุบันมีพระภิกษุไทยเป็นเจ้าของ แต่ได้รับเอาพระภิกษุจากประเทศพม่าเข้ามาอาศัยอยู่ได้ โดยทางสำนักพุทธศาสนาแห่งชาติระบุให้เจ้าอาวาสต้องแจ้งจำนวนพระที่อาศัยอยู่ในวัด โดยเฉพาะในช่วงเข้าพรรษา โดยทางวัดที่ให้พระต่างคำวอยู่จะต้องออกไปรับรองการอาศัยอยู่

ในวัดนั้นจริงให้กับพระภิกษุต่างค้ำวั้น ถึงแม้จะเข้าเมืองมาอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ตาม จะเห็นได้ว่าการที่เป็นพระภิกษุสงฆ์ข้ามแดนเข้ามาก็สามารถเข้ามาอยู่ในประเทศไทยได้

กระบวนการทางพุทธศาสนาของกลุ่มพระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่ เป็นผลมาจากการเกิดการข้ามพรมแดนของกลุ่มชาติพันธุ์พม่าและไทใหญ่เข้ามาในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย เกิดเป็นชุมชนของชาวไทใหญ่และชาวพม่า วัดถูกสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจ ความเชื่อ ของกลุ่มชาติพันธุ์คนจนในที่สุดวัดถูกทำให้เป็นศูนย์กลางของกลุ่มชาติพันธุ์ของกลุ่มตน จนเกิดเป็นพื้นที่ที่ชัดเจนในการแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์

การข้ามพื้นที่เข้ามาของกลุ่มชาติพันธุ์ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยน ปรับตัวของกลุ่มชาติพันธุ์ และหิบบัณฑิตนธรรมระหว่างกัน เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอนของอัตลักษณ์ว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง การสืบทอดและการผลิตอัตลักษณ์ใหม่เกิดขึ้นได้เสมอภายใต้บริบทของเวลาและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ ภาษา เครื่องแต่งกาย นิสัยในการบริโภค และอื่นๆ เป็นสิ่งที่แยกกลุ่มตนกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ Fredrik Barth เรียกความแตกต่างนี้ว่า “พรมแดนทางชาติพันธุ์” (ethnic boundary) เป็นพรมแดนที่ไม่มีความหมายแน่นอน แต่จะปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์แวดล้อม และตามกาลเวลา

ถ้าเรามองอัตลักษณ์ในด้านของปัจเจกมิติแล้ว การนิยามความหมายของตัวตนของพระภิกษุถูกสร้างให้เป็นที่รับรู้กันนอกเหนือไปจากการเป็นนักบวชครองจีวร ว่าพระภิกษุเป็นตัวแทนทางด้านจิตวิญญาณ เป็นผู้ที่ถูกสร้างและเชื่อมโยงให้อยู่ระหว่างเส้นแบ่งระหว่างพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์และพื้นที่สาธารณะ เป็นบุคคลที่อยู่ในโลกเหมือนบุคคลทั่วไปแต่ถูกจัดวางตำแหน่งให้เหนือกว่าคนทั่วไป ดังนั้นพระภิกษุสงฆ์จึงมีสิ่งที่ชาวพุทธศาสนิกชนให้ความเคารพ และเกรงที่จะสร้างความไม่สบายใจให้แก่พระภิกษุ ในส่วนนี้เองที่ทำให้เป็นช่องทางหนึ่งของการสร้างพื้นที่ของพระภิกษุต่างค้ำวในพื้นที่ประเทศไทย ซึ่งความสำเร็จในการสร้างพื้นที่ให้กับตนก็ขึ้นอยู่กับการหาจุดสมดุลระหว่างบทบาททางสังคมและเป้าหมายสูงสุดทางจิตวิญญาณ หากสงฆ์ถูกลากจูงเข้าหาสังคม และค่านิยมของสังคมมากเกินไป จนถูกครอบงำจากความเป็นโลกมนุษย์ โดยไม่สนใจความเป็นบรรพชิตก็ทำให้พระภิกษุสงฆ์ไม่สามารถปรับตัวให้เข้าถึงความหมายของอัตลักษณ์ในการเป็นพระภิกษุสงฆ์ได้

การเข้ามาของพระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่ก่อให้เกิดการปรับตัว การผสมผสานทางวัฒนธรรม และความขัดแย้งกัน ในความต่างของความเป็นชาติพันธุ์และวัฒนธรรมที่ต่างกัน ทำไมพระภิกษุไทใหญ่ถึงมีการปรับตัวอย่างมากในการเข้าสู่พื้นที่ประเทศไทย นั่นก็เป็นเพราะเป็นการ

พยายามสร้างความเป็นกลุ่มเป็นพวกเดียวกับกลุ่มพระภิกษุไทย การทำให้เห็นชัดเจนนั้นก็คือการปรับเปลี่ยนรูปลักษณะภายนอกให้เหมือนกับพระภิกษุไทย โดยการโกนคิ้ว เปลี่ยนสีจิวร ซึ่งแตกต่างจากความเป็นพระภิกษุในประเทศพม่าที่ไม่ต้องโกนคิ้วอย่างเห็นได้ชัดเจน การพยายามได้มาซึ่งหลักฐานของรัฐไทยก็เป็นอีกส่วนหนึ่งในการสร้างความถูกต้องเพื่อให้สามารถอยู่ในรัฐไทยได้ พระที่หลบหนีเข้าเมืองมาบางองค์มีหนังสือสุทธิการเป็นพระภิกษุสงฆ์ไทย หรืออย่างน้อยที่สุดก็คือมีบัตรรับรองของเจ้าอาวาสไทยว่าเป็นพระที่อยู่เฝ้า ในประเทศไทยอย่างถูกต้อง การมีเอกสารรับรองของรัฐไทยทำให้พระต่างคำสามารถแสดงตัวตนที่ชัดเจนในพื้นที่รัฐไทยมากยิ่งขึ้น

การยอมรับตัวคนว่าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ใดเป็นสิ่งที่แสดงออกอย่างชัดเจนในส่วนของพระภิกษุพม่า การสร้างพื้นที่ของกลุ่มพระภิกษุพม่านั้นผ่านช่วงเวลามายาวนานอย่างชัดเจน การที่เคมีวัดและพระภิกษุพม่าเป็นจำนวนมากในภาคเหนือของประเทศไทยจนมีตำแหน่งอธิบดีสงฆ์พม่าประจำประเทศไทย แต่กาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปและกฎระเบียบต่างที่ภาครัฐสร้างขึ้นมาทำให้พระภิกษุพม่าลดน้อยลง สภาพวัดพม่าถูกกลืนกลายโดยความเป็นวัดไทยเข้ามาแทนที่ การกำหนดรูปแบบการเข้าเมืองทำให้พระภิกษุพม่าจำนวนหนึ่งต้องกลับประเทศหรือลาสิกขาบทเข้ามาค้าแรงงานในประเทศไทยแทน กลุ่มพระภิกษุพม่าเมื่อเข้ามาอยู่ในประเทศไทยยังคงครองจีวรสีเดิมและไว้คิ้ว เหมือนกับที่อยู่ในประเทศพม่า จะเห็นอยู่บ่อยครั้งที่มีชาวพม่าเข้ามาในวัดพม่าซึ่งถูกทำให้เป็นศูนย์กลางของการติดต่อกันของชาวพม่าที่เข้ามาในประเทศไทยอีกทางหนึ่ง เช่นเดียวกับกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ที่ถึงแม้พระภิกษุจะปรับตัวให้เหมือนกับพระภิกษุไทยแต่วัดของพระไทใหญ่ก็ถูกจัดให้เป็นศูนย์กลางในการติดต่อช่วยเหลือในเรื่องต่างๆของชาวไทใหญ่ จัดว่าวัดถูกสร้างให้เป็นพื้นที่ศูนย์กลางทางสังคม (Social centrality) ของกลุ่มชาติพันธุ์พม่าและไทใหญ่ในประเทศไทยได้อย่างชัดเจน

การผสมผสานวัฒนธรรมของพุทธศาสนาของไทยและพม่าถูกแสดงออกให้เห็นในพื้นที่ของวัดพม่าในประเทศไทย การอยู่ร่วมกันของพระไทยและพระพม่า พระภิกษุไทยเรียนรู้การเรียนการสอนพุทธศาสนาจากอาจารย์พม่า การสวดมนต์ทำวัตรในสำเนียงแบบพม่า เมื่อพระภิกษุไทยอยู่ในวัดพม่าที่มีพระพม่าอยู่ก็จะไม่โกนคิ้ว เปลี่ยนสีของจิวร เป็นต้น แต่เมื่อออกจากวัดพม่าไปแล้วก็ต้องปรับตัวให้เป็นในแบบพระภิกษุสงฆ์ไทยทั่วไป ส่วนพระพม่านั้นมีบางรูปเมื่อต้องเดินทางในประเทศไทยก็เลือกที่จะโกนคิ้ว เปลี่ยนสีจิวร เพื่อความสะดวกในการเดินทาง ส่วนพระภิกษุไทใหญ่นั้นเลือกที่จะปรับตัวให้เป็นไปในแบบพระภิกษุไทยอยู่แล้วจึงไม่มีการปรับตัวที่ชัดเจนหรือการนำเอาพุทธศาสนาของกลุ่มคนเข้ามาผสมผสานให้เห็นในสังคมไทย แต่ก็มีประเพณีที่เข้ามาก็คือการแห่ناق หรือ “ปอยชางลอง” ที่ถูกสร้างขึ้นเป็นประเพณีของชาวไทใหญ่ในภาคเหนือของประเทศไทยที่นิยมทำกันในช่วงต้นเดือนเมษายน

การปะทะกันของวัฒนธรรมทำให้เกิดความขัดแย้งในตัวของปัจเจกในที่นี่ก็คือพระภิกษุสงฆ์ การแสดงออกในอัตลักษณ์ของกลุ่มคนของพระภิกษุพม่าสามารถแสดงออกอัตลักษณ์ของตนเองได้อย่างชัดเจนกว่าพระภิกษุไทใหญ่ เมื่อเข้ามาอยู่ในประเทศไทยพระภิกษุพม่าสามารถสร้างแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มตนเองได้ เช่นในช่วงของการเข้าพรรษาในการลงอุโบสถ์ของพระภิกษุสงฆ์ ในส่วนของกลุ่มวัดพม่าก็จะลงอุโบสถ์ร่วมกันกับเฉพาะกลุ่มวัดพม่าเท่านั้น ไม่ได้ลงร่วมกับวัดไทยจนเกิดเป็นประเพณีขึ้นมา หรือการที่เคยมีตำแหน่งประธานพระภิกษุสงฆ์พม่าแห่งประเทศไทย เป็นการแสดงให้เห็นความชัดเจนของกลุ่มพระภิกษุสงฆ์พม่าในภาคเหนือของประเทศไทย ในส่วนของพระภิกษุสงฆ์ไทใหญ่นั้นจากที่รับเอาความเป็นพระภิกษุสงฆ์ไทยเข้ามาปรับใช้จนไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์ของตนเองได้อย่างชัดเจนเหมือนพระภิกษุสงฆ์พม่าแล้ว จึงมีความพยายามที่จะไม่แสดงอัตลักษณ์ออกในกลุ่มชาติพันธุ์ตนเองอย่างชัดเจนนักกับบุคคลที่ตนไม่รู้จักรักด้วย โดยพยายามที่จะแสดงตนว่าเป็นคนไทยมีเอกสารของพระภิกษุไทยเป็นต้น แต่เมื่อได้ทำความรู้จักแล้วก็สามารถที่จะยอมรับตัวตนและกลุ่มชาติพันธุ์ความเป็นไทใหญ่ของตนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดเป็นลักษณะของความขัดแย้งกันในการแสดงออกและความรู้สึกของตน มีลักษณะที่เป็นสองบุคลิกในตัวคนเดียวหรือที่เรียกว่า ทวิลักษณ์ ที่แสดงออกต่อบุคคลภายนอกและที่แสดงออกเฉพาะกลุ่มคน การแสดงออกภายนอกในที่นี่ก็คือการแสดงออกให้เห็นว่าเป็นพระภิกษุสงฆ์เหมือนกับพระภิกษุสงฆ์ไทยทั่วไป แต่เมื่ออยู่ในกลุ่มของคนแล้วก็จะแสดงออกให้เห็นในการใช้ภาษาเป็นต้น

การข้ามพื้นที่ของพระภิกษุสงฆ์พม่าและไทใหญ่เข้ามาในภาคเหนือของประเทศไทยถึงแม้จะเป็นผู้ที่มีมาจากประเทศต้นทางเดียวกัน แต่อัตลักษณ์ที่แสดงออกนั้นก็กลับไม่เหมือนกันถึงแม้จะเป็นนักบวชเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชาติพันธุ์มีความสำคัญในการแสดงออกทางพฤติกรรม

การศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงกลุ่มนักบวชที่เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการข้ามแดนเข้ามาในพื้นที่ประเทศไทย ไม่ว่าจะมาจากปัจจัยใดและต้องมีการปรับตัวอย่างไร เพื่ออยู่ที่ในพื้นที่ประเทศไทย แต่สิ่งที่สำคัญในการที่พระภิกษุต่างแดนเข้ามาอยู่ในประเทศไทยนั้นก็คือการเข้าใจในอัตลักษณ์ของการเป็นนักบวชในพุทธศาสนามากกว่า การเข้าใจถึงความเป็นพระนั้นจะเพิ่มคุณค่าให้กับพุทธศาสนา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ข้ามถิ่นศาสนาข้ามแดนนี้ทำให้เห็นภาพของพระภิกษุพม่าและพระภิกษุไทใหญ่ว่าเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการข้ามแดนไปมาระหว่างรัฐนอกเหนือไปจากการข้าม

แดนในลักษณะของแรงงานหรือผู้อพยพ เป็นการเพิ่มเติมงานที่เกี่ยวกับการข้ามแดนให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเรื่องภิกษุข้ามถิ่นอัตลักษณ์ข้ามแดนฯ ทำให้เข้าใจลักษณะของการเข้ามาของพระภิกษุในการข้ามแดนเข้ามาในประเทศไทย ทำให้ทราบปัจจัยที่ทำให้พระภิกษุต่างดาวดำรงคงอยู่ในประเทศไทย ทำให้สามารถนำไปสร้างความเข้าใจลักษณะของปฏิสัมพันธ์ในด้านต่างๆ ถึงแม้จะเป็นกลุ่มพระภิกษุเช่นเดียวกัน และมีปัจจัยในการเข้ามาเหมือนกันแต่การแสดงออกให้สังคมยอมรับไม่เหมือนกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่ามีความละเอียดอ่อนในการสัมภาษณ์ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชาติพันธุ์และการเข้าเมืองที่ผิดหลักกฎหมาย จึงต้องใช้ความระมัดระวังในการศึกษาและในการอธิบาย เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการศึกษา

การทำความเข้าใจพระภิกษุจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ให้ช่วยการสร้าง ความเข้าใจในกลุ่มพระภิกษุจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาสู่ในประเทศไทย ในการช่วยกำหนดนโยบายในการข้ามแดนของพระภิกษุที่จะเข้ามาในอาศัยอยู่ในประเทศไทย เพราะพระภิกษุเมื่อเข้ามาไม่มีแนวโน้มในการสร้างปัญหาให้กับประเทศไทย แต่การผลักดันให้ภิกษุกลับประเทศของรัฐไทยทำให้พระภิกษุจากประเทศพม่าส่วนหนึ่งที่ไม่อยากกลับประเทศลาสิกขาเพื่อทำงานในประเทศไทยนำไปสู่ปัญหาแรงงานต่างดาว โดยใช้ความเป็นพระภิกษุสงฆ์เป็นประโยชน์ในการเข้าประเทศไทย จึงควรป้องกันไม่ให้มีผู้อพยพเป็นพระภิกษุเข้ามาในประเทศไทย

การที่ประเทศไทยและประเทศพม่าเป็นประเทศที่มีจำนวนผู้นับถือพุทธศาสนามากที่สุด ดังนั้นพระพุทธศาสนาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนและภาครัฐระหว่างประเทศได้และสามารถนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์เบื้องต้นในการเข้าสู่พื้นที่ในการศึกษา

การที่มีวัดพม่าอยู่ในประเทศไทยทำให้เกิดความหลากหลายในด้านวัฒนธรรม ชุมชนจะได้รับประโยชน์หากมีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ที่เกี่ยวกับชาวพม่าที่เคออยู่ในประเทศไทยในแง่ประโยชน์ทางด้านการส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและอื่นๆต่อไป

การศึกษานี้เน้นในการศึกษาในการข้ามแดนของพระภิกษุและสามเณรที่ทำการอุปสมบทที่มาจากประเทศพม่า แต่มีพระภิกษุสามเณรอีกกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาบวชในประเทศไทย ไม่ได้บวชมาจากประเทศต้นทางก็เป็นอีกกลุ่มที่น่าสนใจในการทำการศึกษา